

علی اکبر مرادیان گروسی (بوسار) در گذر عمر

در هفدهم آذر ماه سال ۱۳۰۷، از پدری کرد اهل بیجار گروس، و مادری همدانی در محله‌ی بوسار رشت، دومین فرزند خانواده چشم به جهان گشود که او را علی اکبر نامیدند. پدر به همراه عمو و پسرعمویش از کردستان به یاری سردار جنگل "میرزا کوچک خان جنگلی" به گیلان آمده بود. پس از شکست قیام میرزا، این سرزمین وطنش گردید.

علی اکبر طبق رسوم آن زمان، در حین مدرسه رفتن، پس از درس و مدرسه با کمک سایر اعضای خانواده و به همراه دیگر کارگران، در کار کشاورزی و باغداری کمک و یاور خانواده‌اش بود. شش سال اول ابتدایی را در دبستان رودکی رشت گذراند. برادر بزرگترش که در دانشسرای مقدماتی درس می‌خواند اسم وی را در کلاس کمک آموزگاری نوشت. پس از دو سال و طی گذراندن دوره آموزشی، در تنکابن (شهرسوار) به استخدام وزارت فرهنگ درآمد و برای معلمی به نوشهر اعزام شد. در دبستان‌های شهر رویان (المده)، گلنده رود، شیروود و تنکابن به تدریس اشتغال داشت. سپس به تالش منتقل و در دبستان پیر شرفشاه مدیر- معلم بود. بعد از آن به فومن انتقال و در مدارس هنده‌خاله، بازارجمعه، فومن و در گسگره فومن به اتفاق زنده‌یادان کیومرث صابری فومنی و حسن دلخوش فومنی تدریس می‌کرد. در سال ۱۳۴۰ به رشت منتقل شده و مدیر دبستان‌های حسن حجتی و شالکو و مدارس راهنمایی پاسارگاد، آذرخش و مدرس دبیرستان‌های لیلا و ۱۷ دی بوده‌است. آخرین سال‌های خدمت وی در سمت معاونت دبیرستان بازرگانی رشت (شهید ابراهیم جعفری) گذشت و در تاریخ اول تیرماه ۱۳۵۶ به افتخار بازنشستگی نائل آمد. ناگفته نماند که ایشان در طی سال‌های ۱۳۴۳-۱۳۴۵، دوره دو ساله مدیریت را در دانشسرای عالی تهران (دانشگاه تربیت معلم فعلی تهران) گذراند و در سال ۱۳۵۳ مدرک لیسانس مدیریت بازرگانی را از مدرسه عالی بازرگانی رشت اخذ کرد.

شروع فعالیت هنری و سرودن شعر علی اکبر مرادیان گروسی، بطور رسمی از سال ۱۳۳۲ بوده که در این سال ترانه‌ی گیلکی "لاکوی" را در وزن سپید، برای فستیوال جهانی جوانان سرود که در ویژه نامه‌ای در هفته نامه گیلان به چاپ رسید. و همین شعر هم در فستیوال بخارست رومانی خوانده و به چاپ رسید. در سال ۱۳۳۷ اولین کتاب شعر فارسی خود را با نام "لک لک پیر" به چاپ رسانید. در سال ۱۳۴۰ با مدیر هفته نامه "فریاد گیلان" زنده یاد احمد دلجو آشنا گردید، که این آشنایی منجر به چاپ اشعار گیلکی وی در آن نشریه شد. هم‌چنین، هرازگاهی ماهنامه‌ی "هنر و ادبیات بازار" به مدیریت زنده یاد محمد تقی صالح‌پور اشعار ایشان را به چاپ می‌رساند. مقارن همین ایام به مدت چندین سال، ایشان تجربه کار به‌عنوان نویسنده و مجری دو برنامه کودک و روستا را در تلویزیون ملی

ایران (واحد رشت) در کارنامه تجارب کاری خود دارند ، که حاصل آن دوران سرودن ترانه‌هایی برای زنده‌یاد پوررضا (سفید رود)، خانم نسترن (بازار خممام) و آقای حیدری (فصیل) و... می‌باشد.

اولین کتاب نیمایی که از ایشان به چاپ رسید، کتاب " ئیجگره = فریاد جگرخراش " است که در سال ۱۳۵۴ منتشر، اما قبل از توزیع، توقیف شد . این کتاب در سال ۱۳۵۷ توزیع گردید.

کتاب‌های انتشار یافته ایشان قبل از پیروزی انقلاب (سال ۱۳۵۷) به شرح زیر می‌باشند:

۱. لک لک پیر - شعر فارسی ، سال ۱۳۳۷
۲. ترانه‌های روستایی گیلک - شعر گیلکی ، چاپ اول ۱۳۴۷ و چاپ دوم ۱۳۸۷
۳. ئیجگره، شعر امروز گیلکی، چاپ اول ۱۳۵۴ و تجدید چاپ در نوبت دوم.
۴. مثل‌ها و اصطلاحات گیلکی ، ۱۳۵۵
۵. منظومه هفت سین و دیو ، شعر فارسی، ۱۳۵۶

اولین جلسه زبان مادری، در سال ۱۳۴۷ در دفتر نمایندگی روزنامه اطلاعات در شهر رشت ، به اتفاق آقایان زنده‌یاد مصطفی فرض‌پور ماچیانی، روانشاد میرابوالقاسمی ، آقای محمد بشرا و مرادیان گروسی تشکیل شد و بحث و تبادل نظر در مورد نحوه‌ی گسترش زبان گیلکی و جلوگیری از افول گفتاری آن ساعت‌ها بطول انجامید و حاصل کلام، چاپ و در دفتر نمایندگی روزنامه اطلاعات موجود است که زینت بخش آن گفتگو، چاپ عکسی از افراد شرکت کننده در آن نشست می‌باشد.

کتاب‌هایی که از سوی شاعر بعد از سال ۱۳۵۷ انتشار یافته عبارتند از :

۱. غزل گیلکی ، ۱۳۸۲
۲. شال ترس مامد، ۱۳۸۲
۳. گورخانه واران (غزل گیلکی)، ۱۳۸۴
۴. آفتاب شوران (شعر گیلکی بر وزن نیمایی)، ۱۳۸۴
۵. آئو، (دو بیتی گیلکی) ، ۱۳۸۴
۶. کیشکرت خوش خیره، (گیلکی بر وزن نیمایی)، ۱۳۸۴
۷. هسا شعر گیلکی ، ۱۳۸۴
۸. در فصل‌های پنجم هر سال ، (شعر فارسی بر وزن نیمایی) ، ۱۳۸۵
۹. مصدر در زبان گیلکی، ۱۳۸۵
۱۰. کوبار، (غزل گیلکی)، ۱۳۸۵
۱۱. تنگر ، غزل گیلکی ، ۱۳۸۶

۱۲. جا دکفته گبان (ضرب المثل گیلکی)، چاپ اول ۱۳۸۶ و دو بار دیگر تجدید چاپ.
۱۳. نگرشی بر واژه‌های گیلکی، ۱۳۸۷
۱۴. پژوهشی درباره وند واژه‌های گیلکی، ۱۳۸۷
۱۵. رباعیات گیلکی، ۱۳۸۸
۱۶. گیل تی تی، (دو بیتی گیلکی)، ۱۳۸۸
۱۷. بهاره پا صدا، (شعر نیمایی گیلکی)، ۱۳۸۹
۱۸. پيله آبجی، (دو بیتی گیلکی)، ۱۳۹۰
۱۹. غزل‌های زمستانی، (غزل گیلکی)، ۱۳۹۱،
۲۰. کتاب فرهنگ گیلکی بوسار، ۱۳۹۵، به همت حوزه هنری استان گیلان چاپ شده است.
۲۱. کتاب کلیات غزل گیلکی، به همت حوزه هنری استان گیلان در زیر چاپ است.

علاوه بر کتاب‌هایی که در بالا نام برده شد، ایشان دارای مقالات متعدد علمی در زمینه ترویج و گسترش هنر و ادبیات گیلان زمین، بخصوص زبان گیلکی هستند که در مجلات مختلف استان و کشور به چاپ رسیده است.

مرادیان گروسی یکی از بنیان‌گزاران انجمن مفاخر استان گیلان، انجمن مهرورزان گیل و محفل ادبی یاران دوشنبه رشت، صاحب امتیاز و مدیر مسئول انتشارات و هفته نامه گیله مرد هستند، که پس از پیروزی انقلاب ۷۵ شماره از آن منتشر گردیده و هم‌چنین چاپ کتاب‌های متعددی از نویسندگان مختلف را در کارنامه‌ی انتشاراتی خود دارند.

در خاتمه لازم به تذکر است که ایشان چهار دختر و شش نوه دارند که خوشبختانه همگی به زیور تحصیلات عالیه منورند. با گذشت بیش از ۶۵ سال از ازدواجش، وی همواره همسرش را همای سعادت زندگیش می‌شناسد و خود را مدیون فداکاری‌ها و محبت‌هایش می‌داند. وی هم‌چنین خود را در میان کواکب و ستاره‌های درخشان گیلان هنرپرور را ستاره‌ای کورسوزن بیشتر نمی‌داند.